

LUMINĂ

(sau ÎNGER)

Pe drumul ce duce spre inima ta
Sunt doar ocolișuri și aspră furtună
Și vânturi mă-ntorc înspre mine și-aș vrea
Vreun înger din cer să mă prindă de mână...

Să-mi spună că totuși m-aștepti undeva
În locuri uitate de vremi și de brumă
Că încă mai ești ce-ai mai fost ieri, cândva
În codrii bătrâni sub lumina de lună...

Și cerul se-apeacă și picură-o stea
Durerile lumii în vadră se-adună
Și-n grabă se-adapă din ea rândunea
Și pleacă zorită-nspre-o țară mai bună...

Căci mâine va fi nou tărâm peste ea
Și drum înapoi n-a mai fi și nici lună
Nici soare, nici stele, nici ploaie, nici nea
Ci pace va fi și lumină străbună...
